

- б) Допускат ли членове 2, 3 и 6 ДЕС, членове 8 и 126 ДФЕС, членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз и членове 10 и 15 от Европейския стълб на социалните права, национална правна норма като член 1, параграф 489 от Закон № 147/2013, която при посочените в нея условия задължава италианската публична администрация да намали възнагражденията, полагащи се на служителите и сътрудниците ѝ, които имат право на пенсия от публична осигурителна институция, като по този начин наказват тези работници по причини, свързани с наличието на друг основен доход, което не насърчава продължаването на трудовата активност, частната стопанска инициатива и създаването и нарастването на частното имущество, което е богатство и ресурс за нацията.

Преюдициално запитване от Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Португалия), постъпило на 28 декември 2018 г. — Rolibérica, Lda/Autoridade para as Condições do Trabalho

(Дело C-834/18)

(2019/C 112/32)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Страни в главното производство

Жалбоподател: Rolibérica, Lda

Ответник: Autoridade para as Condições do Trabalho

Преюдициален въпрос

Може ли Регламент (ЕО) № 561/2006 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. да се тълкува в смисъл, че задължително периодът на седмична почивка на водачи, осъществяващи автомобилен транспорт на стоки и пътници, трябва да започне и завърши между 00:00 ч. в понеделник и 24:00 ч. в неделя, или напротив може да се ползва изцяло и непрекъснато между всяка отработена седмица?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 година за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета ОВ 2006, L 102, стр. 1, специално издание на български език, глава 5, том 8, стр. 214

Преюдициално запитване от Bundesgerichtshof (Германия), постъпило на 11 януари 2019 г. — WM/ Stadt Frankfurt am Main

(Дело C-18/19)

(2019/C 112/33)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesgerichtshof

Страни в главното производство

Касатор: WM

При участието на: Stadt Frankfurt am Main

Преюдициален въпрос

Допуска ли член 16, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни ⁽¹⁾ национална уредба, съгласно която задържането на чужденец с цел обезпечаване на извеждането му извън територията на държавата може да бъде изпълнено в обикновен затвор, ако чужденецът представлява значителна опасност за здравето и живота на други лица или за вътрешната сигурност като значимо обществено благо, при положение че задържаното лице с цел извеждане извън територията на държавата и в този случай се настанява отделно от лицата, изтърпяващи наказание лишаване от свобода?

⁽¹⁾ ОВ L 348, 2008 г., стр. 98.

Иск, предявен на 25 януари 2019 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-49/19)

(2019/C 112/34)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: P. Costa de Oliveira и L. Nicolae)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

— Да се обяви, че като определила извънредна вноска за поделяне на нетните разходи за задълженията за универсална услуга, считано от 2007 г. до началото на предоставянето на универсалната услуга от доставчика или доставчиците, които ще бъдат определени съгласно член 99, параграф 3 от Закон № 5/2004 в съответствие с членове 17 и 18 от Закон № 35/2012 относно Компенсационния фонд, Португалската република не е изпълнила задълженията си съгласно член 13, параграф 3 и приложение IV, част Б от Директива 2002/22/ЕО на европейския парламент и на Съвета относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) ⁽¹⁾

— да се осъди Португалска република да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Съгласно разпоредбата на член 13, параграф 3 във връзка с приложение IV, част Б от Директивата за универсалната услуга, механизмът за поделяне на нетните разходи за задълженията за универсална услуга от оператори на електронни съобщителни мрежи и услуги трябва да отговаря на принципите на прозрачност, минимално нарушаване на пазара, недопускане на дискриминация и пропорционалност.

Португалският закон № 35/2012 предвижда Компенсационен фонд за универсалната услуга за електронни съобщения, предназначен за финансиране на нетните разходи от изпълнението на задълженията за универсална услуга и за гарантиране на поделянето на тези разходи между предприятията, които са задължени да участват.

Съгласно член 6 от посочения закон Компенсационният фонд е предназначен за финансиране на нетните разходи от универсалната услуга, определени в рамките на поканиите за подаване на оферти, посочени в член 99, параграф 3 от Закон № 5/2004 от 10 февруари 2004 г. и сметени за прекомерни от ICP-ANACOM. Освен това той е предназначен за финансиране на нетните разходи, направени до началото на предоставяне на универсалната услуга от доставчика или доставчиците, които ще бъдат определени съгласно посочената разпоредба чрез определяне на извънредна вноска, наложена на предприятията, задължени да участват за всяка от годините 2013, 2014 и 2015.